

Daniel 11 pod mikroskopem: Nový pohled na severní a jižní krále

unsplash.com - Jay Heike

IMPRESUM

Příloha k časopisu *Z ráje do ráje* 2 2025

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Waldemar Laufersweiler

Daniel 11 pod mikroskopem: Nový pohled na severní a jižní krále

Prozkoumejte fascinující souvislosti mezi Danielovými vizemi soch, šelem a obětních zvířat, abyste odhalili tajemství konce časů. Které říše stojí za tajemnými symboly? Ponořte se do geopolitických analýz od starověkého Babylonu po moderní národní státy.

Autor Kai Mester

„Ne, Pán Bůh nedělá nic, aniž by své tajemství prozradil svým služebníkům prorokům.“ (Amos 3,7:) Proto věřící četli proroka Daniela a Knihu Zjevení s tak velkým zájmem.

Žel existuje mnoho různých výkladů proroctví. Mnozí proto vztyčili bílou vlajku a rezignovaně se vzdali snahy porozumět biblickým proroctvím. Ale sám Ježíš ve své apokalyptické řeči řekl: „Kdo však vytrvá do konce, bude spasen.“ (Matouš 24,13) A ještě dříve v Kázání na hoře: „Kdo hledá, najde.“ (Matouš 7, 8)

Každý, kdo rozvíjí svou mysl, je vítán. Vytrvalé studium Písma se v této dramatické době rozhodně vyplatí.

Nevypadalo to už několikrát, že každou chvíli může vypuknout třetí světová válka? Často jsem přemýšlel, jakou jiskru ještě potřebují zástupné války na Ukrajině a na Blízkém východě, aby dosáhly rozměrů světové války. Nebo bude nový prezident Spojených států nyní skutečně udržitelně deeskalovat?

Dnes se znovu podíváme na Daniela 11,40-45 na verše, které hovoří konkrétně o čase konce. Možná tam najdeme vzrušující vodítka zejména pro naši dobu. Začneme prvním veršem:

Kdy začal čas konce?

„Ale v době konce se s ním jižní král střetne. Potom se proti němu král severu vyřítí s vozy, jezdci a mnoha loděmi a vtrhne do zemí, přelije je a zaplaví.“ (Daniel 11,40)

Ale kdy přesně bude tento „čas konce“? Kdy začíná tato poslední válka, kterou Daniel popisuje? Válka, která mimochodem končí, až když andělský princ Michael zasáhne Daniel 12,1: Žijeme v této době? Mohou nám proroctví poskytnout vedení a povzbuzení?

Abychom na tuto otázku odpověděli, stojí za to udělat krok zpět a zamyslet se nad třemi hlavními prorockými viděními v kapitolách 2, 7 a 8.

Daniel měl dva různé typy vidění: Tři velkolepé obrazové vize, ve kterých mu před očima procházelo mnoho vzrušujících scén, a dvě vysvětlující vize, které se skládaly z rozhovorů s anděly. Tato dvě vysvětlující vidění zahrnují krátkou vizi v Danielovi 9 a delší v Danielovi 10-12, z níž pocházejí verše, kterými se dnes zabýváme. Tyto kapitoly také uzavírají knihu Daniel.

Ve třech velkých vizích viděl Daniel symbolicky znázorněné světové dějiny: Jako majestátní sochu (kapitola 2), jako zoo predátorů a jako boj obětních zvířat. Vysvětlena jsou také všechna tři vidění: Modla od samotného Daniela, dravci od jednoho z přihlížejících ve vidění, obětní zvířata od anděla Gabriela. Ale Gabriel musí své vysvětlování přerušit, protože Daniel potřebuje čas, aby vše strávil. Pokračuje tedy pouze v malé vizi Daniela 9.

Dlouhé závěrečné vidění v Danielovi 10-12 všechna tato vysvětlení spojuje a prohlubuje. Každý, kdo chce porozumět Danielovi 11,40-45, musí poznat a pochopit předchozí vidění.

PROROCKÝ ZÁKLAD: POSLEDNÍ ČTYŘI SVĚTOVÉ ŘÍŠE

Vidění zobrazující modlu se nachází v Danielovi 2. Pokládá prorocký základ a ukazuje posloupnost světových říší od sepsání Knihy Daniel. Po Babylonu (zlato), kde žil Daniel, následovala Medo-Persie (stříbro). V této říši Daniel zestárl a zemřel. Po Persii následovalo Řecko (bronz) a Řecko Řím (železo), které se ve své konečné fázi smísilo s kontaminovaným křesťanstvím (jílovitá hlína). Nakonec by všechna pozemská království měla být rozdrčena Božím královstvím (kamenem), které by jednoho dne naplnilo celou zemi.

Vidění zobrazující dravé šelmy se stává stále krutějším

Druhou vizí je vize dravých šelem z Daniela 7. Opakuje poselství vidění modly s novými obrazy a dalšími detaily. Z moře vycházejí čtyři dravci: Babylon (lev), Persie (medvěd), Řecko (panter), Řím (drak). Drakovi vyroste roh, který mu vytrhne tři z deseti rohů a kraluje tři a půl času. Poté nastane vyšetřovací soud, který ukončí dračí vládu. Je vzrušující sledovat, jak tato tematika dodnes inspiruje spisovatele a režiséry.

Tato vize ukončuje dračí rozkvět po tři a půl časech, kdy roh utiskoval svaté (verš 25). Tři a půl prorockého roku (3½ x 360) skončilo v roce 1798, kdy Řím utrpěl smrtelnou ránu.

Vidění o obětních zvířatech

Třetí vidění je vidění obětního zvířete z Daniela 8. Ukazuje také běh světových dějin. Protože Babylon byl již na pokraji svého pádu, když Daniel dostal vidění, není v tomto vidění vůbec zmíněn. Beran znamená Persii, koza Řecko. Záhadný roh představuje Řím. A v následném vysvětlení vidění se také poprvé setkáváme s pojmem „čas konce“ (Daniel 8,17.18).

Daniel ve vidění slyšel otázku: „Jak dlouho vidění platí?“ Odpověď zněla: „Až 2.300 večerů a jiter, pak bude svatyně ospravedlněna!“ (Daniel 8,13.14). Tento časový řetězec skončil po 1844.

Pokud člověk pochopí, že dvě vidění v Danielovi 9 a 10-12 jsou pouze dalším vysvětlením obrazových vizí, přiblíží se také odpovědi na otázku položenou na začátku: Kdy je čas konce?

Na tři obrazová vidění zní odpověď takto: Na konci časů bude nastoleno Boží království a padnou světové říše. Po třech a půl obdobích „kacířského pronásledování“ – v roce 1798 – začíná Řím ztrácet svou moc. Od letošního roku by tak mohla začít „doba konce“. Zvláštní událostí v tomto čase konce je očistění nebeské svatyně v souvislosti s očistěním Boží církve na zemi. Od roku 1844 se Boží království míru a pokoje stále více formuje a definitivní konec násilí ve jménu náboženství je v nedohlednu.

Jižní a severní králové: Kdo jsou?

Daniel 11 popisuje velkou bitvu mezi králem jihu a králem severu. Tyto dvě síly se poprvé objevují ve verších 5 a 6. Ale kdo jsou? Která království se za těmito názvy skrývají?

Již ve verších 2 a 3 jsou jako světové mocnosti zmíněny Persie a Řecko. To znamená, že jedno ze dvou království (severní král a jižní král) zmíněných následně, musí představovat moc, kterou již známe z velkých Danielových vizí jako nástupnickou mocnost: Řím, poslední světovou mocnost. Tyto vize popisují po sobě jdoucí království jasně strukturovaným způsobem, bez chaosu, jedno za druhým. Bez Říma by Daniel 11 nemohl být vysvětlujícím pokračováním těchto obrazových vizí.

Ptolemaiovci (Egypt) a Seleukovci (Babylon) jako prototypy a předchůdci

Mnoho biblických komentátorů vidí jižní a severní krále jako dva nejmocnější generály Alexandra Velikého: Seleuka a Ptolemaia. Po rozpadu Řecké říše převzali velení tyto dva:

- Seleukovci (Babylon): Jejich hlavní město Seleucia byla na severovýchodě, poblíž Babylonu. Všechna vojska vojáků a velké obchodní karavany z Babylonu vždy přicházely do Izraele severní cestou (Jeremiáš 1,14.15). Proto se v Izraeli mluvilo o severním králi.
- Ptolemaios (Egypt): Jejich hlavní město, Alexandrie, bylo na jihu Izraele. To byl jižní král.

Tyto dvě mocnosti soupeřily o Izrael, který ležel přímo mezi nimi. Oba ale nakonec selhali, protože nedokázali odolat nastupující světové velmoci – Římu. Seleukovský Babylon padl roku 63 př. Kr... Ptolemaiovský Egypt 30 př. Kr.

Proroctví o králi Jihu a Severu však sahá daleko za tyto prastaré síly – až do konce časů (Daniel 12,2). Existuje mnoho důkazů, že Řím přebírá roli severního krále:

1. Řím ve vizích: Ve všech třech obrazových vizích knihy Daniel je Řím poslední světovou velmocí, která vládne až do příchodu Mesiáše.
2. Dobyť Říma: Řím nejprve porazil severního krále (Babylon) a převzal jeho titul (severní král). Teprve později jako severní král porazil i krále jižního (Egypt).
3. Babylon ve Zjevení: V Knize Zjevení je Řím také označován jako „Babylon, matka ohavností“ (Zjevení 17,5).
4. Paralely v Danielovi: Severní král vykazuje podobné vlastnosti jako Řím ve vizích Daniela:
 - ☞ pracuje s podvodem (11,23; 8,25 srov.)
 - ☞ pozvedá ohavnost zpusťování (11,31 srov. 8,10-12)
 - ☞ pronásleduje svaté (11,33.34.41; 7,25.; 8,24 srov.)
 - ☞ rouhá se Bohu (11,36; 7,8.25 srov.)
 - ☞ je úspěšný (11,36; 8,24)
 - ☞ proniká slavnou zemí (11,41; 8,9)
 - ☞ ničí mnohé (11,44; 8,25 srov.)
 - ☞ povyšuje se nade vše a nad Boha (11,36.37 srov. 8,25)
 - ☞ nikdo mu nepomůže, když zahyne (11,45; 2,45 srov.)

Řím jako severní král

Geopoliticky je Řím také na severu a zůstává zde dodnes: Vatikán je ústředním hráčem na globálním severu. Papež je stále více vnímán jako duchovní vůdce celého křesťanstva. Politické a ekonomické vazby – jako NATO nebo EU – tuto sílu odrážejí. NATO (Severoatlantická aliance) je největší vojenský pakt, která může bojovat za zájmy Vatikánu, EU je její ekonomický prostor, který byl založen na Římské smlouvě. A i když Vatikán opakovaně vyjadřuje velké sympatie globálnímu Jihu, zůstává zakořeněn v globálním Severu.

Války ve znamení kříže

Od samého počátku se římské války vedly ve znamení kříže:

- V roce 70 n.l. Titus nechal před jeruzalémskými hradbami ukřižovat tisíce Židů.
- Konstantin Veliký: První křesťanský císař vedl války pod křížem, což považoval za znamení svého vítězství.
- Křížové výpravy: Křesťané po staletí bojovali ve jménu kříže.

Dodnes ve vojenských konfliktech vlají vlajky s kříži, například vlajky zemí NATO, jako je Velká Británie nebo skandinávské státy. Přestože tyto země byly kdysi protestantské a nezávislé na Římu, stále více bojují ve společné alianci.

Jen si vzpomeňte na války a vojenské operace v Koreji, Vietnamu, Kuvajtu, Kosovu, Afghánistánu, Iráku a Libyi. Nebo teď v Africkém

rohu. Vždy jednala koalice západních mocností a vždy byly přítomny vlajky s kříží – především samozřejmě křížová vlajka NATO.

Jižní král Anti-Řím

Kdo byl – a kdo je – jižní král?

„Ale v době konce se s ním jižní král střetne. Potom se proti němu král severu vyřítí s vozy, jezdci a mnoha loděmi a vtrhne do zemí, jako povodeň je a zaplaví.“ (Daniel 11,40)

Tento verš jasně ukazuje, že jižní král je nelítostným odpůrcem Říma. Ale kdo přesně za touto mocí stojí?

Danielovy skvělé obrazové vize bohužel neposkytují prakticky žádné vodítko, kdo přesně stojí za politickými a vojenskými protivníky Říma. Jsme tedy jednoduše závislí na historických knihách a tradičních vykladačích Bible? Nebo existují jiné biblické zdroje?

Pohled do Zjevení

Kniha Zjevení staví na Danielových proroctvích. Možná tam najdeme stopy o jižním králi! Protože Jan měl vidění v době Římské říše, Zjevení se zaměřuje více na Řím než na knihu Daniel. V Janově vidění je Řím zobrazen jako sedmihlavé desetirohé monstrum.

Stejně jako v Danielových vizích končí příběh Zjevení pádem Říma a zřízením Božího království. Tento pád je ohlašován mocným výkřikem: „Padl, padl Babylon! (Zjevení 14,8; 18,2).

Pád Říma

Pád Říma byl způsoben sedmi polnicemi a sedmi ranami. Tyto události čerpají z obrazů minulosti, které symbolizují Boží soud a vykoupení:

- Jericho: Izrael obcházel město sedm dní, sedmý den sedmkrát. Potom hradby padly za zvuku trubek (Jozue 6).
- Egypt: Zem zasáhlo deset ran, dokud farao nenechal Boží lid odejít (Exodus 7-12).
- Babylon: Řeka Eufrat byla odkloněna, aby Peršané mohli vstoupit a dobýt opevněné město (Daniel 5; Zjevení 16,12).

Tyto biblické obrazy jsou ve Zjevení použity k ilustraci pádu „duchovního Babylona“ — Říma.

Tři římské fáze

Řím se objevuje ve třech klíčových kapitolách Zjevení – pokaždé jako zvíře se sedmi hlavami a deseti rohy. Ale v závislosti na fázi své historie má jinou tvář.

1. Pohanský Řím – Drak

V jeho prvním zjevení, zobrazeném jako drak, Řím pronásleduje novorozeného Ježíše (Zjevení 12,4). To se děje za krále Herodesa, římský vazal, který nařídí kruté masakrování dětí v Betlémě. Tento čin zůstává dodnes symbolem kruté vlády Říma a pronásledování křesťanů.

2. Papežský Řím – Změna trůnu

Později předá pohanský Řím svůj trůn – nikoli novému císaři, ale duchovnímu vládci: Papežství (Zjevení 13,2). Řím tak zůstává světovou velmocí, pouze v duchovní podobě. Pronásledování věřících pokračuje, ale pod rouškou křesťanství jako pronásledování heretiků. Proroctví hovoří o 42 měsících, o 1.260 dnů, které symbolicky představují 42 x 30 dnů (538–1798 dní). Toto období začalo v roce 538 a skončilo v roce 1798. Tato vláda je zmíněna již u Daniela 7. „Drak“ se za ní stále skrývá.

3. Vzkříšený Řím – poslední bitva

Tím ale příběh nekončí. Ve Zjevení 17 Řím znovu povstal – tentokrát jako téměř mírná a neškodná, ba svůdná světová velmoc. Ale za fasádou zůstává stejná síla, která naposledy povstala proti Beránkovi (Zjevení 17,14). Beránek se sedmi rohy a sedmi očima se poprvé objevuje ve Zjevení, když už byly postaveny trůny pro poslední soud a knihy se chystaly (byly připraveny se) otevřít (Daniel 7,9.10). Je to pomazaný, ukřižovaný a vzkříšený Ježíš, který jako velekněz umožňuje lidem přístup k Božímu trůnu. To jim pomůže přestat zneužívat a ubližovat sobě i ostatním. Místo toho se stávají posly duchovního léčení, skutečné svobody a lásky. Nyní, v této závěrečné fázi, se tyto dva životní plány konečně střetnou – a začíná rozhodující konfrontace.

Tři vlny útoků na Řím: Přírodní síly, armády a mory

Může Zjevení pomoci identifikovat jižního krále, který se staví proti Římu? Které pozemské a duchovní mocnosti označuje za nepřátele Říma – a které jej nakonec svrhnou? Snad mezi nimi najdeme jižního krále.

Sedm troubení ve Zjevení poskytuje nejjasnější popis útoků na Řím. Dodržují také třístupňovou eskalaci:

1. První čtyři troubení: Pád pohanského Říma

Zpočátku je úder namířen proti pohanskému Římu. Jeho nepřátelé se ve Zjevení objevují jako uvolněné přírodní síly: Krupobití, sopka, meteorit a tma. Za těmito symboly se ale skrývají skutečné historické události. Během této fáze zuří vojenské a etnické konflikty.

Stěhování národů – vyvolané nápirem Hunů – vede k postupnému ovládnutí Římské říše germánskými kmeny. Nejen, že ji sesazují, ale přebírají i římské dědictví. Dodnes jsou nástupci Říma. Bližší zkoumání symboliky odhaluje, které národy byly zapojeny do tohoto procesu a jak ukončily pohanský Řím a jeho císařskou nadvládu.

2. Páté a šesté troubení: Islámská expanze a útoky na duchovní Řím

S pátým troubením se perspektiva mění: V centru pozornosti už není pohanský Řím, ale duchovní Řím – papežství. Mnoho germánských kmenů, které kdysi bojovaly s Římem, nyní slouží jako jeho vazalové. Objevují se ale noví nepřátelé. Zjevení popisuje útoky islámských

Arabů, Peršanů a Turků. Páté troubení popisuje, jak arabsko-islámská armáda vtrhne do Říma a sužuje ho štírlími žihadly. Šesté troubení popisuje, jak Osmané dobývají Východořímskou říši a drasticky omezují moc Říma prostřednictvím tří ran ohně, kouře a síry (střelného prachu). Tyto události se pohybují od 7. do 16. století.

Islám představoval pro Řím nejen vojenskou hrozbu, ale také hrozbu ideologickou. Jeho odmítnutí kněžství (odmítnutí zpovědi), zákaz alkoholu (proti vínu při mši), otevřenost vědě (oproti rigidní dogmatice), vstřícnost k rodině (kontra celibát), sociální blaho (proti prodeji odpustků) a zákaz obrazů (uctívání svatých) vyvíjejí tlak na papežství. Islám vrhl na Řím stín, který zatemnil papežovo „slunce“. Tyto vlivy nepřímo přispěly k reformaci, osvěcenství a Francouzské revoluci. Zjevení popisuje tyto útoky dvěma působivými obrazy: Obrovskou armádou kobylek a nezastavitelnou armádou kavalérie.

Časové proroctví nás konečně vede k roku 1840 kdy se Osmanská říše vzdala své nezávislosti a podřídila se evropským mocnostem. Šesté troubení zároveň poukazuje na další významný vývoj 19. století: Adventní hnutí 1840-1844 (Zjevení 10); a celosvětové šíření Bible v mnoha jazycích (Zjevení 11).

3. Sedmé troubení: Soud a poslední rány

Konflikt vyvrcholí sedmou polnicí: Popisuje poslední soud nad Římem a sahá přes několik kapitol až po Zjevení 19. Tato část se také zabývá sedmi posledními ranami, které konečně zlomí moc Říma.

Ale jedna otázka zůstává:

- ☛ Kdo je jižním králem, který se staví proti Římu? Patří mezi síly popsané v sedmi troubeních? A jakou roli zde hraje starověký Egypt?
- ☛ Kdo je nástupcem starověkého Egypta?

V první fázi Říma to byli Sasánovci v Egyptě, následovaní islámskými vládci ve druhé fázi: Byli to Fatimidové, Ayyubidové, Mamlúkové a nakonec Osmané. Tyto mocnosti se opakovaně dostávaly do vojenského konfliktu s evropskými vládci – konfrontace mezi Severem a Jihem pokračovala.

Zeměpisný Egypt však nebyl jediným možným zástupcem „Jihu“. Pokud si pojem vymezíme širěji, narazíme i na germánský kmen Vandálů, který kdysi dobyl severní Afriku a odtud zaútočil na Řím. Ve druhé fázi to byli islámští Almorávidové, Almohadové a Saadianové v serozápadní Africe, kteří byli také radikálními odpůrci Říma a dodnes se za ně považují arabské, a dokonce i další islámské nearabské země Globální Jih.

Ale stačí k identifikaci jižního krále samotná geografie? Nebo je v tomto obrázku něco víc než jen mapa?

Šelma z propasti: Její původ a význam

V šestém troubení se ve Zjevení objevuje tajemná bytost, šelma, která vystupuje z propasti (Zjevení 11,7). Zabíjí „dva svědky“ – symbolické znázornění Písma svatého. Ale po třech a půl prorockých dnech vstávají z mrtvých.

Taková událost byla poprvé v historii zdokumentována během Francouzské revoluce, kdy bylo Písmo svaté oficiálně na tři a půl roku (podzim 1793 až jaro 1797) zavrženo (zakázáno).

Tento biblický zákaz znamenal vyvrcholení řady radikálních protikřesťanských opatření, která zasadila smrtelnou ránu sedmihlavé šelmě – Římu (Zjevení 13,3). Tato rána proti Římu se projevila vojensky, když Francie v roce 1798 zajala papeže. Podle Daniela to znamenalo začátek „času konce“.

Následující popis ve vidění proroka Daniela dokonale odpovídá této konfrontaci mezi šelmou z propasti a sedmihlavou šelmou:

„Ale v době konce se s ním setká (srazí) král jihu.“ (Daniel 11,40)

Hebrejské slovo pro „srazit se“ (nagach) znamená něco jako „narazit, probodnout nebo nabodnout na rohy“. Výběr slov výstižně popisuje, jak Řím utrpěl smrtelnou ránu – pravděpodobně nejvážnější útok proti Římu popsáný v Danielovi a Zjevení – kromě jeho konečného pádu.

Ale jak to zapadá do našeho předchozího zkoumání o jižním králi Egypta?

Egypt ve Zjevení

Slovo Egypt se ve Zjevení vyskytuje pouze jednou. Je spojeno s biblickým zákazem ve Francouzské revoluci: „A až [dva svědkové: Tóra a Proroci nebo Starý a Nový zákon] dokončí své svědectví, šelma, která vystoupí z propasti, s nimi povede válku, přemůže je a zabije. A jejich mrtvá těla budou ležet na ulici velkého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také náš Pán ukřižován. (Zjevení 11,8)

Mnoho komentátorů proto spojovalo toto zvíře z propasti s jižním egyptským králem z Daniela 11. Ale co přesně znamená tento „duchovní Egypt“? Představuje jednoduše ateistického ducha

revoluce – nebo odráží hlubší proud – protiřímskou identitu, která přišla z Jihu a byla namířena proti papežství?

Kořeny revoluce

Francouzská revoluce nebyla jen náhlým převratem, ale konečným výsledkem dlouhé intelektuální transformace, která se v Evropě odehrála. Významný impuls přišel z Jihu: Islám se svým racionálně-empirickým vědeckým přístupem vnesl světlo do středověké Evropy, která ustrnula pod dogmatickou vládou Říma. Prostřednictvím Córdoba a dalších center islámského učení se do Evropy dostaly nové způsoby myšlení, které položily základy osvícenství.

Osvícenství nebylo jen vysvobozením z nevědomosti, ale také vzpourou proti římské soustavě církve a státu. To, co začalo jako emancipace od papežské kontroly, se změnilo v úplné odmítnutí samotného křesťanství. Revoluční duch byl namířen nejen proti kléru, ale proti Bohu a Bibli. Objevil se státní ateismus, který šířil myšlenku, že utlačovaní se musí osvobodit od svých utlačovatelů prostřednictvím revolucí – ideu, kterou Karel Marx nakonec systematicky rozvinul a která má dodnes široký dopad.

Najdeme v knize Zjevení nějaké další stopy, které upozorňují, že tato tajemná šelma je spojena s Jihem?

Arábie jako průkopník

Zvláště zajímavé je, že šelma státního ateismu stoupá ze stejné propasti (Zjevení 11,7) jako arabská hejna kobylek. Slovo „propast“

ve skutečnosti pochází z hebrejského slova „tehom“, které v Bibli znamená praprotopu (Genesis 1,2; 7,11) nebo neobyvatelnou vodnatou pustinu. Ve Zjevení se stává kódovým slovem pro Arábii a její písečné a kamenné pouště, stejně jako obraz neobyvatelné planety v budoucím tisíciletí. Zjevení 9,1; 20,1

Svět zasazený do arabské pouště nejen zpochybnil středověkou Evropu svou vědou a kulturou, ale stal se také výchozím duchovním bodem, který viděl Řím jako nepřítele pravé víry. Tento protiřímský impuls, který byl v islámském světě brzy namířen proti Byzanci a papežství, našel novou podobu o staletí později ve Francouzské revoluci. Vrátila se v sekularizované podobě – již ne jako náboženská soutěž, ale jako radikální odmítnutí náboženství samotného. Šelma z propasti se narodila.

Postoj egyptského faraona: „Kdo je Hospodin, abych ho poslouchal? (Exodus 5,2) – je mnohými interpretován jako jádro státního ateismu. Je tedy Egypt v proroctví symbolem moderního státního ateismu? A co se s touto moderní mocí stalo dál?

Třetí pád Říma: Moskva a státní ateismus

Revoluční dědictví státního ateismu neskončilo Francouzskou revolucí. Pokračovalo dál, a nakonec zasáhl třetí Řím: Moskva. Po pádu Byzantské říše v roce 1453 převzalo roli jejího dědice pravoslavné Rusko. Carové se považovali za nástupce římských a byzantských císařů – toto tvrzení se odráží v označení „Moskva, třetí Řím“. Ale stejně jako předtím v Paříži, i zde vznikla revoluce proti státu ovládanému církví.

Bolševická říjnová revoluce roku 1917 sesadila cara a pravoslavnou církev, nastolila ateistický stát a pronásledovala křesťanství s nebývalou přísností. Třetí Řím byl tedy také smeten vlnou protiřímského ducha – hnutím, které kdysi začalo v Arábii.

Jak ale všechny tyto úderů proti Římu ovlivnily situaci těch, jejichž víra nesouhlasila s Římem?

Od pronásledování k osvobození

Islám pravidelně přinášel úlevu pronásledovaným Židům a křesťanům. Našli útočiště v islámských zemích, zatímco křesťané ve svých zemích čerpali z těchto vlivů odvahu k reformám a emancipaci. Osmané si kryli záda přesunutím „římských“ armád na své fronty. Silná ekonomická síla islámského Orientu zároveň vedla Evropany k hledání alternativních obchodních cest – hledání, které nakonec vedlo k objevení Ameriky („Země pomohla ženě.“ Zjevení 12,16). Islám se tak nepřímo stal hybnou silou, která otevřela zemi pronásledovaným Židům a křesťanům, v níž se náboženská svoboda stala zásadou.

Přestože byla Francouzská revoluce zpočátku pro Židy a křesťany katastrofou, protože se pokoušela úplně zrušit stará náboženství, z dlouhodobého hlediska vedla k nové náboženské svobodě v Evropě. Ve východní Evropě však komunismus po desetiletí potlačoval víru – břemeno, které bolestně pociťovali nejen Židé a protestanté, ale také ortodoxní křesťané a římská katolíci.

Pak se ale Sovětský svaz zhroutil. co se stalo?

Hojení smrtelné rány

Brzy po roce 1798 začal Řím systematicky pracovat na znovuzískání své moci. Rozhodujícím zlomem bylo spojenectví mezi papežem Janem Pavlem II. a americkým prezidentem Ronaldem Reaganem. Společně udali tón, který vedl k pádu Berlínské zdi, a nakonec ke kolapsu Sovětského svazu. Papežství tak výrazně rozšířilo svůj globální vliv. Papežská mediace v mezinárodních konfliktech, například v Latinské Americe, ukazuje, že Řím opět vystupuje jako globální politický aktér. Zjevení prorokuje, že rána se úplně zahojí (Zjevení 13,3).

Dnes je státní ateismus, který kdysi zpochybňoval Řím, do značné míry historií. Severní Korea je jednou z posledních zemí, která stále sleduje přísně ateistický kurz. Rusko naproti tomu opět ovládá pravoslavné křesťanství a toleruje i jiné náboženské komunity. Dokonce i Čína povoluje křesťanství, a dokonce tiskne Bible, ale udržuje kontrolu nad náboženskými aktivitami a odmítá cizí církevní vlivy. Celkově se zdá, že severní král (Řím a jeho spojenci) vítězí v boji proti ateismu. Na bývalá komunistická území – od východní Evropy po střední Asii – stále více kulturně, ekonomicky a vojensky proniká Západ.

Je zajímavé, že Řím akceptuje, že s vlivem USA proniká myšlenka náboženské svobody i do těchto regionů – a nakonec všude tam, kde americký vliv sílí.

Ale jaký je současný „proti - římský“ stav?

Protiřímská osa

Je jasné, že dnes socialisticko-levicová hnutí na Západě, v některých islámských zemích, stejně jako v Rusku, Severní Koreji a Číně, spolu navzájem stále více sympatizují. Společně se postaví proti USA a Izraeli. Snaží se tak vytvořit jakousi protiřímskou osu.

Země, které trpí expanzivní dominancí globálního Severu, spojují své síly stále více. Patří sem také organizace států BRICS, která se považuje za protimodel nebo vyvažující pól společenství států G7 a jeho NATO. V této souvislosti hovoříme také o globálním jihu.

Po všech těchto pozorováních se nabízí otázka: Je severním králem konce časů v Danielovi 11 Vatikán nebo také USA? Jen tak by USA jako světová velmoc našly místo v Danielově proroctví. Patří snad vůbec všechny „římské“ mocnosti globálního Severu do této skupiny? Pak by jižní král mohl být také obecný termín pro celou protiřímskou osu.

Podívejme se na druhé zvíře ve Zjevení 13.

USA v proroctví

Pojďme se dále ponořit do symbolického jazyka Zjevení:

Smrtelná rána sedmihlavé šelmy se hojí (13,3). Za prvé, Vatikán přišel o celé své území a papež ztratil svůj celosvětový politický význam. Z obou proher se ale nyní překvapivě dobře vzpamatoval.

Dvourohé obětní zvíře připomínající beránka nakonec přesvědčí celý svět, aby vzdal hold sedmihlavé šelmě a přijal její „znamení“ (13,11-17). Jsou to USA, kam uprchli pronásledovaní protestanté (12,16; 13,11).

Tento pseudoberánek mluví jako sám drak – jako vlk v rouše beránčím (13,11). Nové zákony v USA, rozhodnutí Nejvyššího soudu a prezidentské dekrety by mohly nést přesný charakter „vlka nebo draka“.

Tento „beránek“ má papežství vytvořit „modlu“, kterou bude muset každý uctívat pod hrozbou smrti (13, 14.15). Středověký duch netolerance ožívá.

USA jako dědictví Říma

USA nejsou jen jedním z dědiců Říma pro svůj jazyk, písmo, legislativu, architekturu, infrastrukturu a imperialismus silně ovlivněný římskou latinou. Mají také dominantní vojenský, ekonomický a kulturní vliv v celé římské sféře vlivu na globálním severu. Bez nich by papežství ve skutečnosti nemělo žádný vojenský vliv. Kde jinde by se vzalo tolik vozů, jezdců a lodí severního krále?

„Ale v době konce se s ním setká král jihu. Pak proti němu vyrazí král severu s vozy, jezdci a mnoha loděmi; vtrhne do zemí, zaplaví je jako povodeň.“ (Daniel 11,40b)

Vzpomeňme znovu na tanky, stíhačky a válečné lodě v Koreji, Vietnamu, Kuvajtu, Kosovu, Afghánistánu, Iráku, Libyi, Ukrajině a Gaze. Ale také na ekonomickou sílu společností Google, Apple, Meta, Starlink a dalších společností i na vliv Hollywoodu a spol. Tyto války byly často reakcí na provokaci z „jihu“ – například Nive Eleven ruský útok na Ukrajinu nebo útok Hamasu. A přesně tak to popisuje první část Daniela 11,40.

Co ale text říká dále?

Izrael v proroctví

»A vtrhne do slavné země a mnozí zahynou. Edom, Moáb a velitelé Ammonitů však z jeho ruky uniknou. (Daniel 11,41)

Nádherná země v tomto verši může mít několik významů.

V doslovném smyslu by to byl Izrael. Tuto interpretaci podporuje skutečnost, že Danielova vidění byla odpovědí na Danielovu otázku o osudu jeho skutečného lidu, skutečného hlavního města Jeruzaléma a doslova zničeného chrámu. Proběhla v této velkolepé zemi od Francouzské revoluce taková vojenská, ekonomická a kulturní invaze na globální Sever?

Severní král v nádherné zemi

Jak severní král napadl nádhernou zemi se svými vozy, jezdci a loděmi? Založení Státu Izrael okamžitě provázela vojenská síla a zůstalo to tak dodnes: Když je Izrael obtěžován svými sousedy a jsou zabíjeni lidé, Izrael vždy udeřil asymetricky. Dosahuje toho ekonomickou a vojenskou podporou USA, ať už finanční, dodávkami vojenských (bojových) systémů nebo aktivní vojenskou podporou. Nedávno jsme v současné válce na Blízkém východě znovu viděli umírat lidi.

Ale kulturně Izrael také odráží pokles hodnot v USA. Například Tel Aviv se stal metropolí alternativní sexuální identity na Blízkém východě, a je proto často přirovnáván k San Franciscu nebo Miami. Mnoho Židů, kteří emigrovali do Izraele s velkými nadějemi, zjistilo, že jejich děti se sekularizovaly a v některých případech dokonce ztratily víru.

Ale postup severního krále nebyl jen prokletím. Blahodárně zde působilo i protestantské dědictví USA.

Návrat Židů do nádherné země

Založení státu Izrael nebylo jen výsledkem sionistického hnutí a britské politiky, ale především to byl vliv USA. Založení státu přineslo úlevu osudu židovského národa. Konečně měl zase domov. S pevnou vírou v Boží zaslíbení, že je znovu shromáždí, vydrželi Židé útrapy, naučili se nový jazyk (nově oživenou a hovorovou hebrejštinu) a vytvořili stát, který z nich opět učinil jeden národ, navzdory jejich odlišnému etnickému původu (Aškenázové, Sefardi, Mizrahi, Falaša a další).

„Země pomohla ženě“ (Zjevení 12,16) i zde. Po katastrofě holocaustu se Stát Izrael (Eretz Jisrael) opět stal útočištěm Židů. Mnohým se to jevilo jako splnění dávných proroctví a při bližším zkoumání to lze vysvětlit pouze božskou věrností jeho slibům. Je však zřejmé, že tyto sliby byly splněny jen částečně, jinak by se Izrael již dávno stal místem míru, čistoty a bázně Boží. Přes určitou silnou religiozitu je tomu naopak. V každém případě založení Státu Izrael a návrat milionů Židů inspirovalo mnohé k víře, že po tomto prvním kroku by se Boží zaslíbení mohla naplnit ještě rozsáhleji.

Zejména evangelikálové, kteří čerpají inspiraci od amerických kazatelů, autorů a učenců po celém světě, zůstávají dodnes silnými zastánci Izraele. Podívejme se, proto blíže na vztah mezi Izraelem a Spojenými státy.

USA a Izrael – neoddělitelné

Zajímavé je, že USA a Izrael drží pohromadě jako přilepené. USA jsou nejsilnější vojenskou a ekonomickou mocností na světě, ale Izrael je ve skutečnosti ještě silnější vzhledem k jeho velikosti a počtu obyvatel. Izrael má mnoho nepřátel, proto obě země, Izrael i USA, mají přísné bezpečnostní kontroly proti terorismu, přísnější než kterákoli jiná země.

Obě země byly založeny na jasně definované ideologii, ve které hraje hlavní roli ochrana před pronásledováním. Jako místo útočiště a přistěhovalectví otevřeli své dveře lidem ze všech národů světa. Jde tedy o globální entity, které mohou snadno ovlivnit všechny ostatní země. Jsou to země s posláním ve světě, „mikrokosmem lidstva“. Směs silné religiozity a odvážného sekularismu dále zvýšila svůj globální vliv. Jejich multikulturní společnost a jejich vědecké a technologické vedení z nich činí globální lídry v oblasti inovací a start-upů. Jejich velká diaspora zvyšuje jejich dosah. Mediální a kulturní centra obou zemí vedou svět. Je snadné rychle začít cítit, že jste na vyšší úrovni než jiné země a dívat se na ně shora a chovat se povýšeně.

Závislost Izraele na USA je obrovská. Jak židovská komunita v USA, která často volila demokraty, tak evangelíci na Republikánské straně mají blízký vztah k Izraeli. Proto je Izrael okolními zeměmi vnímán jako koloniální stát USA, Západu nebo globálního Severu.

Existuje však také duchovní úroveň, která nám může pomoci pochopit invazi severního krále do nádherné země?

USA jako druhá nádherná země

Tušil Daniel už tehdy, že Boží zaslíbení Abrahamovi se nevztahují pouze na jeho obřezané bratry v dnešním Izraeli, ale také na jeho neobřezané, duchovní potomky? Mnoho amerických křesťanů jde ještě dále a ve skutečnosti vidí USA jako druhou zemi zaslíbenou, zemi útočiště a svobody, kterou Bůh zaslíbil svým dětem. Přinejmenším jeden z adventistických průkopníků (Hiram Edson) také uvažoval v tomto duchu.

Jak mohl severní král napadnout USA?

Invaze na duchovní úrovni do slavné země (USA) se samozřejmě mohla uskutečnit i s duchovními vozy, jezdci a loděmi. Taková invaze však byla mnohem zákeřnější a skrytější – výsledkem bylo, že dříve protestantský národ má nyní například Nejvyšší soud, který je převážně římskokatolický, protože americký vzdělávací systém, zejména v právním sektoru, je ovlivněn jezuity.

A co se stane v dalším verši v Danielovi 11?

Islám na křižovatce

Poslední verše v Danielovi 11 by se daly chápat jako tři cesty, kterými se muslimové vydají. To by byl výklad pro fyzické potomky synů Východu, které Abrahamův syn Izmael založil: Araby. Obraz by se ale také dal rozšířit na duchovní potomky Ismaela – nearabské muslimy – nebo na celý globální jih: Všechny země protirímské tradice.

„Ale Edom, Moáb a prvorozený Ammonitští uniknou z jeho ruky.“
(Daniel 11,41)

V kontextu poslední doby to znamená, že nepřijmou „znamení“ šelmy. Mohl by to být „zbytek“ Arabů (synů Východu), kteří jsou proti násilí; ti, kteří by raději trpěli bezprávím, než aby bezpráví činili. Ve skutečnosti je oblast Edom, Moab a Ammon – dnešní Jordánsko – známá jako zvláště mírumilovná. Přijali většinu palestinských uprchlíků a uzavřeli mír s Izraelem. Potomci Ezaua (Edom) a Lota (Moab a Ammon) byli geograficky nejbližší Božímu lidu. V proroctví představují Arabý (muslimy, ex-ateisty), kteří budou zapečetěni a budou hlasitým křikem hlásat poselství tří andělů. Ne nadarmo vidí šesté troubení osud adventního hnutí, biblických společností a islámu jako propojené.

„A vztáhne ruku na země a Egypt mu neunikne, ale bude panovat nad poklady zlata a stříbra a nad všemi drahocennými věcmi Egypta.“ (Daniel 11,42.43) Egypt má také mírovou smlouvu s Izraelem. Důvodem však bylo, že byl poražen Izraelem a jedině tak mohl získat zpět Sinajský poloostrov. Egypt by pak reprezentoval Arabý, muslimy a bývalé ateisty, kteří kdysi patřili k Anti-Římu, ale pak se podřídili jhu Říma.

„Libyjci a Etiopané ho budou následovat.“ (Daniel 11,43) To zní jako dobrovolná poslušnost bývalých „antiŘímů“. Docela ohromujícím způsobem se Řím ve své konečné podobě (Zjevení 17, třetí fáze) zvedá ze stejné propasti, z níž již povstaly arabské kobyvky a francouzský státní ateismus. V Arábii se již objevují náznaky provatikánské, proamerické nálady. Ve Spojených arabských emirátech nyní existuje dům Abrahamic Family House na podporu dialogu mezi islámem, křesťanstvím a judaismem. V roce 2019 podepsali papež František a velký imám z Al-Azhar dokument o lidském bratrství, který vedl k otevření domu Abrahamic Family

House 16. února 2023. Rozhraním mezi Východem a Západem se stal zejména jeden emirát: Dubaj.

Lidstvo na křižovatce

Nakonec je celý svět postaven před toto rozhodnutí: Nechám se zachránit ze sevření Říma? Nebo místo toho nechám Řím, aby mě porazil? Nebo, ještě očividněji, následuji Řím ze své vlastní vůle?

Řečeno jinak (v symbolickém jazyce Zjevení): Nechávám se zapečetit (označit) na své čelo? Nebo si chtě nechtě nechám vytisknout, vyrazit na ruku znak zvířete? Nebo ještě extrémnější postoje, dokonce se mi líbí mít na čele znak zvířete?

Vize v Danielovi 11 nyní dosahuje svého vrcholu:

Mezi Středoziemním mořem a Jeruzalémem

„Ale zvěsti z východu a severu ho vyděsí a s velikou zuřivostí vyrazí, aby mnohé zničil a vyhladil. A své slavné stany postaví mezi mořem a slavnou, svatou horou, ale přijde konec a nikdo mu nepomůže.“
(Daniel 11, 44.45)

- ☛ Středomoří doslova znamená mezi „moři“. Ale toto slovo se v Bibli často používá pro Středomoří: V souvislosti se třemi kmeny Zabulon, Isachar a Asher, kteří žili v okolí Karmelu ve Středomoří (1 Mojžíšova 49,13; 5 Mojžíšova 33,19, Soudců 5,17); nebo když je popsáno, jak bude město Týr uvrženo do Středoziemního moře (Ezechiel 27, 4. 25-27; Ezechiel 28, 2.8. a

když se vypráví příběh o Jonášovi, který byl pohlcen velrybou ve Středozemním moři (Jonáš 2, 3).

- Mezi Středozemním mořem a Jeruzalémem se rozkládá pásma Gazy, součást starověké Filištiny (odtud bylo odvozeno slovo Palestina, arabsky Filisteen). Bude nás tento kus země znepokojovat na dlouhou dobu?
- Na duchovní úrovni by to samozřejmě mohlo také naznačovat postavení mezi mořem národů a věrným Božím lidem.

Kdo je jižní král?

- Islám a dnes vůdce globálního Jihu (zejména Ruska a Číny) vnímáme jako historické nepřátele Říma a jeho přátel. To jsou také dvě entity, které byly v adventistických interpretacích v posledních desetiletích opakovaně zmiňovány jako kandidáti na jižního krále. Možná je obojí pravdivé, a ještě něco víc.

Tento článek však nemá v úmyslu poskytnout konečnou odpověď na otázku, kdo je jižní král. Na to jistě dá odpověď další vývoj událostí. „Všichni bezbožní to nepochopí, ale moudří pochopí.“ (Daniel 12,10)

Závěr

Jisté je, že Antiříím bude brzy poražen ve všech svých aspektech: Vojensky, ekonomicky i kulturně. Na velmi krátkou dobu pak dojde k „římské“ světovládě, která bude pro svět takovým zklamáním, že Řím najde svůj konec v sedmé ráně (Zjevení 17,16), protože se celý svět obrátí proti němu. Pak protiřímské síly a mocnosti dějin znovu ožijí. Potom přichází Ježíš, aby vzal všechny, kdo k němu patří, s sebou do Nového nebeského Jeruzaléma, čímž je zachrání před dočasným koncem civilizace na planetě. V Novém Jeruzalémě – na jiném místě ve vesmíru – budou všechny otázky vyjasněny během Tisícileté říše. Svět bude očištěn ohněm a znovu vytvořen – jako ráj pro věčnost.

SEVERNÍ KRÁL JIŽNÍ KRÁL

unsplash.com · Mr. Great Heart

unsplash.com · Haut Risque